

Forslaget til folketingsbeslutning har følgende ordlyd:

„Folketinget opfordrer finansministeren til at fremsætte lovforslag om de skattemæssige vilkår m.v. for værdisikret (indeksreguleret) opsparing og finansiering efter følgende retningslinjer:

1. Beløb, der i henhold til lånebetingelserne tilskrives en fordring som kompensation for stedfunden pengeværdiforringelse, er skattefri hos långiver og er ikke fradragsberettiget udgift hos låntager.

2. Penge- og kreditinstitutter, forsikringselskaber, pensionskasser m. v., der er mellemed mellem låntagere og långivere, skal til enhver tid have lige store beløb i indeksregulerede aktiver og passiver.“

I bemærkningerne til forslaget anføres følgende:

Formålet med forslaget er at fremme den private opsparing, herunder langtidsopsparingen. I praksis har man i en årrække kun kunnet sikre opsparede midlers realværdi ved at anbringe dem i såkaldte „faste værdier“, herunder fast ejendom, og opsparingen er derfor sket under inflationsfremmende former. Det hænger bl. a. sammen med indkomstbeskatningen også af den renteandel, der i realiteten er kompensation for den løbende pengeværdiforringelse. Ved forslaget skabes realistiske muligheder for, at opsparingen i pengeform kan bevare sin realværdi, og derved kan inflationen i fast ejendom bremses. Som en videregående virkning vil behovet for offentlig opsparing via finanspolitikken blive reduceret.

Det er endvidere et formål at tilvejebringe forudsætning for indeksregulerede udlån, herunder til privat og almennyttigt boligbyggeri. Der kan herved opnås en løsning af problemer omkring begyndelsesudgiften i nyt byggeri.

Forslaget fastlægger rammerne for indeksregulerede opsparings- og udlånsformer i relation til indkomstbeskatningen. Formentlig bør reguleringspristallet lægges til grund for indeksreguleringen. Denne nærmere udvikling og markedsføring af indeksregulerede former for opsparing og finansiering overlades til pengeinstitutternes initiativ, idet det dog er en betingelse, at det enkelte institut har lige store indlån og udlån på indekstilvilkår. Det offentlige inddrages således ikke i de individuelle låneforhold.

I modsætning til tidligere indekstilopsparingsordninger i ind- og udland påfører ordningen ikke det offentlige økonomiske byrder i form af forpligtelse til at dække voksende indeksreguleringsbeløb. Det offentlige påføres heller ikke på anden måde provenutab, idet långivers reducerede skattepligt modsvares af låntagers øgede skatte-